

оуста та, да научнатъ да го х8-
латъ.

ГЛАВА 12.

По между това, като се собра-
ха многочисленни народи, то-
ко шото тѣпчеха единъ дръгиго,
начна да д8ма на ученици те
си: перво вардете се отъ кваскъ
фарисейски, който е лицемѣріе.

2 Защото нишо не е покрые-
но, което не ще да се открие: и
тайно, което не ще да се ра-
з8мѣе.

3 Затова онъя (д8мы) що-
то сте рекли въ темнина, ще да
се ч8атъ павидело и щото сте
прод8мали тайно на оухъ то въ
скрышни те одан, ще да се про-
повѣда на вхрътъ на каши те.

4 И говоримъ на васъ пріа-
тели ти си: недѣйте да се оуко-
нте отъ онъя, щото оукиватъ
тѣло то, а послѣ не можатъ да
направатъ нишо по много.

5 Но кад8вамъ ви отъ когу
да се оуковите: оукойтесе отъ о-
ногова, който има властъ по оу-
беніе то, да фжрлъ въ геенна-
та огненна: воистинн8 ви гово-
римъ, отъ него се оуковите.

6 Не продаватъ ли се петь
птички за дѣкъ пары, и ни една
отъ нихъ не е завравена предъ
Бога.

7 Но и влакна та на главы те
ви всички те са изкроени. Не
войтесе прочее, отъ много птичи-
ки сте по добри вѣи.

8 И говоримъ ви, защо все-
кой който ме исповѣда предъ че-
ловѣци ти, и Сынъ человѣче-
скій, ще да го исповѣда предъ
Яггелы ти Божии.

9 А който се отрече отъ мене
предъ чловѣци ти, и той ще
бѫде отреченъ предъ Яггелы ти
Божии.

10 И всѣкой който рече сло-
во (х8ло) на Сына человѣче-
скаго ще да м8 се прости: а кой-
то пахъли на д8ха свата го, не
ще да м8 се прости.

11 И когато ви доведатъ
предъ соборища та, и предъ вла-
стелинства та, не грыжайтесе
каквъ или що ще да отговорите,
и що ще да речете.

12 Защото сватъ д8хъ ще
ви научи въ онъй часъ онъя
(словеса) щото треб8ва да ре-
чете.

13 И нѣкой отъ народатъ м8
рече: оукителю, речи на брата
ми да раздѣли съ мене наслѣ-
дие то.

14 И иссъхъ м8 рече чловѣ-
че, кой ме е поставилъ съдія и-
ли дѣлителъ надъ васъ.

15 И рече имъ: гледайте
(х8авъ) и вердете се отъ лаком-
ство то: защото и да е артажъ
нѣкомъ иманѣто живота м8 не
е отъ него.

16 И рече имъ една притча,
и говореше: на единъ богатъ че-
ловѣкъ много жито се роди на
ниви ти.

17 И мыслеше въ себе си, и